

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vnivers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

23. De his quæ resignatarius facere debet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

procuratorem deligat in Romana curia commorantem, cui mandat, vt reuocet traditum à se mandatam Titio de beneficio resignando, ac ei adimat omnem potestatem, & vt ipsam reuocationem denuntiet in Cancellaria, & Camera Apostolica: Aliquando vero ipse beneficiarius absens ab vrbe coram tabellione, & testibus reuocat Titium procuratorem à se ante delectum: & eadem Scriptura per tabellionem confecta Caium procuratorem creat, qui in vrbe denuntiet Titio reuocationem à se factam. Caius deinde procurator in vrbe præsens accepto mandato, vel Titio procuratori, vel in Cancellaria & Camera Apostolica denuntiat.

Sed quid si procurator habens mandatam de resignando beneficio, literas accipiat à beneficiario, quibus mandat ne de resignatione aliquid agat, nisi denuo admonetur, & nihilominus beneficium resignat, & in resignatione consensum præstat expressum, nunquid valet talis resignatio? Respondeo, minime. *Flam. de resig. lib. 9. quæst. 28.* quia licet per huiusmodi literas non sit procurator reuocatus, finitur tamen prior beneficiarii voluntas. Et hoc sufficit, continet enim vim reuocationis, & locum habet, etiam si literæ fuerint ad procuratorem perlatæ, vbi per eum potestata supplicatio signata est à Pontifice, & à Datario recognita: nihil enim amplius procurator agere potest, hoc est dicere, nequit in Cancellaria, & Camera Pontificia expressum in resignatione præstare consensum.

Decimo quinto quaeritur, Vbi nam beneficia vacare dicantur, cum vacant ex permutatione facta per procuratores ad id speciale mandatam habentes: num in loco vbi procuratores beneficia permurant, an potius in loco, vbi domini constituerunt procuratores, & ad permurandum speciale mandatam dederunt? Dux sunt opiniones. Vna docet vacare in eo loco vbi commorantur domini, qui mandatam procuratoribus dederunt. Vnde si in curia Romana commorentur, in ea vacant beneficia, licet extra curiam permutatio fiat per procuratores, *sic Imola in cap. ult. de verum permutat. in 6.* & probare inde videtur, quia ibi beneficium vacare videtur, vbi est is, qui ius habet in eo: nam is dicitur sua Ecclesia viduari. Altera opinio vult, vacare beneficio in loco, vbi procuratores beneficia permurant, non vbi domini commorantur. *Archidiacon. cap. 2. de preben. in 6.* Sic Ioannes Andreas in *Clemen. 1. de lita pendens. Et Clemen. in plerisque, de elect.* quem sequitur *Aggidius de permutatione beneficio. parte 8. quæst. 3. num. 10.* sic communiter alii, *vt testatur Flamin. de resig. lib. 9. quæst. 14.* Et hæc opinio est verior, vt supra etiam dixi in hoc libro, c. 17. quæst. 1. secus vero est, cum amicus vel alius meum beneficium resignasset permurasset, & ego id postea ratum habuissem: tunc enim vacat beneficium in loco, vbi ego resignationem ratam habeo. *Sic Ioannes Andreas.*

C A P. XXIII.

De his qua resignatarius facere debet.

PRIMO quaeritur, An resignatarius post supplicationem signatam, & à Datario recognitam, & ipsi redditam, debeat literas Pontificias conficiendas seu expediendas (vt loqui in curia consueuerunt) curare? Respondeo, communem esse Doctorum sententiam, per solam supplicationem à Pontifice signatam per verbum FIAT, vel FIAT V T P E T I T V R, Pontificiam gratiam perfici. *Calderinus, Baldus, Geminianus, Iason, Barbat. Rebuffus, & dicit Flamin. de resig. lib. 10. quæst. 1. num. 1.* imo testibus *Baldo, Decio, Abbate, Felino, Alexand.* vt testatur idem *Flamin. loco citato*, solo verbo Summus Pontifex Titium certæ vrbe Episcopum, vel certæ Ecclesiæ Parochum aut Rectorem appellat, Episcopum illius vrbis, vel Ecclesiæ rectorem aut Parochum creat. Hoc tamen licet in iure communi locum habeat, vsu tamen in Romana curia recepto, vt ait idem *Flamin. loco prædicto*, Beneficiarius omne

ius amittit, si absque literis Pontificiis confectis & expeditis, beneficium possessionem capiat. Vnde per Cancellariæ regulam cautum est, ne iudices in causis sententiam pronuntient vigore supplicationum signatarum, sed vltimæ formularum confecta expeditarum: in qua regula dicitur, ante literas Pontificias expeditas gratiam Apostolicam impetratam esse informem. Quare si Clericus qui à Romano Pontifice beneficium impetrauit, absque literis Pontificiis possessionem cœperit, pro intruso habetur, nec iuvari potest regula Cancellariæ de Annali aut Triennali possessore: nec ad illud beneficium obtinendum in posterum aptus est, vt sancitum est in Constitutione Iulii III. quæ incipit: *Santissimus in Christo Pater*, & in alia Bonifacii VIII. *de elect. inter extraneos communes fuerat constitutum*, ne Episcopi sine literis Pontificiis Ecclesiarum possessionem assequantur, alioqui graues penas contracturi: de qua Constitutione superius dixi in hoc lib. 1. q. 1. Et 2. Possunt autem literæ Pontificiæ confici, & expediti mortuo Pontifice, qui supplicationem potestatem signauit, *teste Geminiano consil. 93. num. 13. Et Sarnensi in regula de publican. resignationib. quæst. 6. num. 6.* Expediuntur vero literæ huiusmodi per succedentem Pontificem, facta mentione eius, quod prior Pontifex concesserat. *Abbas in cap. In nostra, de rescript. Felinus, Decius, & alii in Rubrica, de Constitutionibus.* Quæres, intra quantum temporis spatium resignatarius curare debeat, vt literæ Pontificiæ conficiantur? Respondeo, intra id tempus, quod ad promulgandas resignationes beneficiorum conceditur. De qua re in cap. proximo sequenti dicemus.

Secundo quaeritur, Quamnam resignatarius exprimere debeat in talium literarum impetratione, ne literæ subreptitiæ censeantur? Respondeo, generatim ea omnia exprimi ab eo debere, quæ si tacerentur, Pontifex vel gratiam fuerat denegaturus, vel certe difficilius alioqui concessurus, *vt colligitur ex cap. Dudum. de elect. Et cap. super literis, Et cap. Postulasti, de rescript.* Quæ autem exprimi debent, ea sunt, vel à iure, vel vsu in curia Romana recepto inducta. *Glossa in Clemen. 1. in verbo. Alteri, de preben. Decius in cap. super literis, de rescript.* Primum exprimi debet beneficii resignati conditio, siue qualitas, quæ in pluribus consistit. Primo vt ponatur nomen sancti illius, cuius honori dicata est Ecclesia, in qua situm est beneficium. *Glossa, Et ibi in cap. quæstus, de preben. in sexto.* Secundo vt dicatur, An beneficium sit in Ecclesia Cathedrali. *Solutio de benefic. part. 3. quæst. 11. num. 117.* Tertio, An ei insit cura animarum. *Rota decis. 1. num. 3. de offic. archiepiscopi in antiquis.* Quarto, An requiratur assiduam in Ecclesia beneficiarii præsentiam. *Abbas in cap. ad aures, num. 3. de rescript.* Quinto, An habeat dignitatem, & quænam sit illa dignitas. *Felino in cap. in nostra, num. 13. de rescript.* Sexto, si resignatarius sit Clericus secularis, dicere debet, An sit beneficium regulare, & an sit beneficium seculare, si resignatarius sit Clericus regularis. *Cas. decis. 4. de preben.* Septimo, An beneficium sit in Ecclesia hospitali, *Cardinalis, Et Imola Clem. ult. de offic. ord.* Octauo, An sit iure patronatus affectum. *Glossa in Clem. 2. de preben. Et ibi ceteri.* Nono, An sit electiuum. *Glossa in cap. cum illis, de preben. in 6.* Decimo, An sit alteri annexum. *Rota decis. 3. de verum permutat. in antiq. quod si duo sint beneficia coniuncta, quorum vnum accedit alteri, satis est principalis expressam fieri mentionem. Ions. And. in cap. super eo, de preben. in 6.* Undecimo, Si est regulare beneficium, An sit Manuale. *Calder. consil. 26. de preben.* Deinde exprimendus etiam est annuus beneficii resignati valor. *Flamin. de resig. lib. 10. quæst. 2. num. 39.* quia verus beneficiorum valor aperiri debet non solum vt Annata soluatur, sed etiam, vt Pontifex sciat beneficii conferendi qualitatem, habita ratione eius, cui est conferendum.

Tertio, exprimendum resignatario est, sit ne Clericus. *Decius in cap. Cum de Deo, num. 3. de rescriptis*, quia laico beneficium iure conferri non potest: quod si mentiat se Clericum Romanum esse, cum tamen non sit, sed alterius diocesis, nullius est momenti resignatio, si beneficium sit

in aliqua vrbis Ecclesia constitutum. *Flaminio loco citato. num. 66.*

Quarto, significare debet, quæ obinet beneficia. *cap. Ad audiendam, & cap. In nostra, de rescriptis.* quod locum etiam habet in beneficio tenui, & exiguo, *cap. si Motu proprio, de praben. in sexto.* Item locum habet etiam quando primum beneficium nondum obinet: vt si habet ius ad illud per literas Pontificias: *Cardinal. in Clem. 2. quest. 12. de offic. ordinarij.* etiam si primum beneficium per vim occupauerit. *Fe. in. in cap. in nostra, de rescriptis, num. 7.* Præterea mentionem facere debet pensionis, quam percipit ex altero beneficio *Socius senior consil. 260. lib. 2.* Quæres, An resignatarius meminisse quoque debeat beneficii iam antea dimissi? *Respondeo, ex communi sententia, quam citat Flaminio de resignat. lib. 10. quest. 2. num. 80.* minime, quia ius omne per resignationem amittit: dummodo tamen resignatio legitima superioris auctoritate approbata fuerit: modo etiam non sit irrita, & inanis. Quæres etiam, An per resignatarium sit mentio quoque beneficii faciendæ, cui habitus tantum, non actus incit cura animarum? *Respondeo, distinguendo: aut nulla spes est reditus Parochianorum futuri, vt si quadraginta annorum spatio Ecclesia sit Parochianis destituta, & tunc nullam oportet fieri mentionem, quoniam eo temporis spatio, beneficii conditio & qualitas mutatur: ex regulari sit secularis, & ex Parochiali sit simplex beneficium: Aut probabiliter Parochiani redituri credantur, & tunc mentio est faciendæ. *Flaminio de resignat. lib. 10. q. 2. num. 87.**

Quinto etiam proderet resignatarius debet Canonicum si quo tenetur, impedimentum: An sit videlicet criminofus, infamis, spurius, aut morbo aliquo affectus graui, quo à beneficiis excludatur: qualis est caducus morbus, aut epilepticus, vel gallicus quem vocant. *Calderin. consil. 20. de presby. & consil. 4. de accusat.*

Sexto tacere, nequit, si est intrusus, *Abb. in cap. Cum iam dudum, de praben. & cap. Propterea vltim. de iure patrona.*

Septimo exprimere debet resignatarius, si aliquis est intrusus per vnum integram annum in beneficio resignato, vt habetur in regula Cancellariæ de Annali possess. *Flaminio loco cit. num. 99.*

Tertio queritur, An resignatarius apprehendere debeat beneficij possessionem? *Respondeo, debere, ita communis opinio, vt testatur Flaminio de resignat. lib. 10. quest. 6. num. 1.* quoniam licet ex sola Caspiana institutione, qua Papa, vel loci ordinarius beneficium contulit, ius in beneficio ipsi Clerico queratur, vt constat ex c. vltimo de prebend. in sexto. & docet communis sententia, vt refert Couarru. lib. 3. var. resolut. c. 16. num. 1. id tamen ius ratum & firmum non est, donec beneficiarius possessionem adipsi fecerit: nam ante eam ius quæsitum multis modis impediti, & amitti potest ac solet, vt dicit *Rebuff. consil. 180. nu. 19.* Sed dubium est, vtum idem beneficiarius possit beneficii possessionem nancisci per procuratorem? *Respondeo, ex communi sententia, vt testatur Couarru. lib. 3. var. resolut. cap. 16. num. 8.* posse, etiam si fuerit laicus. Item dubitatur, An resignatarius pro intruso habeatur, si adeat propria auctoritate possessionem? *Respondeo, minime. Sic Panormitanus in cap. Transmissa, de elect. Selua. de benef. part. 2. quest. 15. num. 3. & Ripa lib. 2. de rescriptis de rescriptis c. 32.* Et quamuis nonnulli, vt *Rebuff. in prax. par. 1. formula noua prouis. vt. per se, vel per alium. Felin. in c. veniens, num. 2. de accusa. Perusin. de union. quest. 2.* opinentur intrusum censeri, communis tamen est opinio, vt testatur *Flaminio lib. 19. q. 6. num. 30. de resignat.* cum pro intruso non esse habendum, quia Canonicam ius & titulum habet. Is vero intrusus censetur, qui absque titulo Canonico propria auctoritate possessionem adierit. Debet igitur resignatarius per se, vel per procuratorem Clericum loci ordinarium adire, & ab eo petere, vt ipsum in beneficii possessionem mittendum curet: sic esse consuetudine receptam ait *Couarru. lib. 3. var. resolut. cap. 16. num. 14.* Præterea dubitant quidam: An beneficium per obitum beneficiarii in curia Ro-

mana vacare dicatur, si dum beneficiarius ad possessionem beneficii capiendam iter facit, moriatur? *Respondeo, Rebuffus consil. 48. num. 1.* tunc beneficium vacare per obitum Clerici, quia licet possessionem adeptus non sit, ius tamen habebat in beneficio nec ad titulum possessionis pertinet, *Dinus in regula. 1. num. 8. de regulis iur.* Quo fit, vt si mortuus fuerit ultra duas dietas, (vt dici solet) à curia, beneficium extra Romanam curiam vacet. *capit. Presenti, de praben. in 6.* Quod si resignans è viuis excellit, antequam in gratiam resignatarii sint literæ expeditæ: per consensum tamen expressum in Cancellaria, & Camera Apostolica præstitum, vacat beneficium per renunciationem, non per obitum beneficiarii. *Flaminio de resignat. lib. 10. quest. 6. num. 58.* & ideo resignatarius iure suo vitur, curans vt literæ Pontificiæ expendantur, quarum auctoritate, beneficium adeat possessionem. Quod si ordinarius loci beneficium contulerit tanquam vacans morte beneficiarii, irrita est & inanis concessio: at vero si resignans intereat, antequam resignatarius in reservatione pensionis, aut fructuum consensum præstet, beneficium non per renunciationem, sed per obitum beneficiarii vacat. *Flaminio loco citato.*

Quarto queritur, An necessarius sit resignatarii consensus, quo beneficium resignatum habeat acceptum & ratum? *Respondeo, ex communi sententia, vt testatur Flaminio de resignat. lib. 10. quest. 8. num. 1.* necessarium esse: nam donatio quoque, nisi eam donatarius acceptum habuerit, ius non tribuit. Vnde beneficium in curia Romana resignatum, priusquam illud resignatarius acceptum habeat, in eadem curia vacare dicitur. Et ideo si Hispanus Clericus per procuratorem in curia beneficium resignet, non potest illud ordinarius loci conferre: nec dimissum beneficium, antequam à resignatario acceptum habeatur, permutari, aut conferri potest, quia resignatio continet tacitam conditionem, si eam resignatarius acceptam habeat: ac propterea, ea conditione pendente, conferri beneficium nequit. Sed qui per triennium concessionem beneficii sibi collati acceptam non habet, iure ipso priuatur censetur, vt ait *Rebuffus consil. 186. num. 2.* debet igitur resignatarius beneficium in ipsius gratiam depositam habere acceptum alioquin non absoluitur resignatio, nec resignans suum amittit beneficium. Postquam vero habeat acceptum, omne ius in beneficio resignanti adeptum est, & resignatario quæsitum, ac propterea tunc resignans, liber est ab obligatione soluendi pensionem in dimisso beneficio constitutam, & alteri reservationem: liber est tamen à lege, & præcepto commorandi in Ecclesia, in qua est beneficium quod deposuit: & aliis obligationibus, & oneribus beneficio annexis. Sic communis est opinio, vt testatur *Flaminio loco citato. num. 27.* nam resignatarius se obligat ad omnia.

Quinto queritur, An resignatarius possit beneficium ipsius gratia dimissum habere acceptum per procuratorem? *Respondeo, cum Glossa. cap. Si tibi absent in verbo. Habueris, de prebend. posse, dummodo ad id speciale mandatum habuerit, ad habendum accepta beneficia Ecclesiastica, vt docet esse Couarru. lib. 3. var. resolut. cap. 16. num. 4.* communis opinio. Porro speciale mandatum censetur, si procurator mandatum habuerit vt habeat accepta beneficia Ecclesiastica, quamuis specialim aliquod beneficium nominatum non fuerit. Ita *Couarru. lib. 3. variarum resolut. c. 16. num. 4. Ioan. Andreas, Abbas, & Imola in cap. Accedens de prebend. Et potest procurator esse laicus, vt Ioannes Andreas, & Panormitanus annotarunt.* Sed si querat aliquis, An si nomine absentis, cui est beneficium collatum, quis habeat acceptum absque mandato, vel ex mandato tantum generali possit illud deinceps habere? *Respondeo, Couarru. in prædicto cap. 16. num. 5.* posse, quia in his quæ mandatum speciale postulant, rari habitus locum habet. *cap. vlt. de iur. iur. in 6.* Querat etiam aliquis, An absens beneficium sibi collatum possit habere acceptum, si postquam est ipsi concessum, incidit in excommunicacionem,

tionem, & tanceo viaculo teneatur? Respondet Couar-
tu. *prædicto cap. 16. num. 4.* posse. Ita teste *Flamin. de resign.*
lib. 10. quest. 8. num. 39. definitum est in *Autorio Rotæ de*
caus. de sentent. excomm. & de res. 195. in nouis. & de res. 126.
& de res. 720. in antiquis. Ex dictis constat, resignatarium
statim, vt beneficium resignatum habuerit acceptum, su-
scipere in se onera debere ipsi beneficio imposta, ita vt
cogatur pensionem soluere, & in Ecclesia præfens esse, &
proces horarias recitare, si beneficii possessionem sit na-
ctus, eo quod beneficium dimissum gratia ipsius, acce-
ptum habens, ad omnia onera beneficii annexa sese taci-
te obligat.

CAP. XXIV.

De resignationibus beneficiorum promulgandis, iuxta regulas Cancellariæ, & Constitutiones Pontificias.

Primo quæritur, An resignatarius resignationem pro-
mulgare debeat? Respondeo, de promulgandis, siue,
vt loquuntur, publicandis beneficiorum resignationibus
tria tempora distingui oportere. Primo tempore denun-
tiabatur, seu promulgabatur resignationes iuxta regu-
las Cancellariæ editas à Pontificibus, quæ fuerant à tem-
pore Sixti Quarti, vsque ad Pium Quartum. Verba autem
regulæ sic habent: *Item, idem Dominus noster statuit, & or-
dinauit, quod quæcumque beneficia Ecclesiastica, siue in Roma-
na curia, siue extra eam resignata, nisi de illis facta resignatio-
nes, si in Romana curia, infra sex menses, si vero extra dictam
curiam facta, sunt infra mensem, ex tunc vbi dicta beneficia
constitunt, publicata, & possessio illorum, ab eis quos id contingit,
petita fuerit, si resignantes ista postmodum in eorundem re-
signatarum possessione decesserunt, non per resignationem, sed per
obitum huiusmodi vacari censentur; collationes quoque de illis
tamquam vacantibus facta, & inde secuta, nullius sint roboris,
vel momenti.*

Pius item Quintus Constitutionem edidit sic incipien-
tem: *Sancitissimus in Christo Pater, quam ad verbum ponit
Flamin. de resignat. lib. 11. in præfatione, vbi sic statuit: Que-
cumque dictorum beneficiorum resignationes, aut itaui cessio-
nes, tam in manibus suis sanctissimæ quam cuiuscumque Roma-
ni Pontificis sui prædecessoris, aut sui successoris, aut cuiusvis alte-
rius eam loci ordinarii, vsque in diem publicationis præsentis
Constitutionis facta, & quæ in posterum fieri contigerit, sub in-
frascriptis modo & forma, & non aliter publicari debeant: vi-
delicet resignationes & cessiones iam facta, si illarum vigore pos-
sesso nondum fuerit per resignatarium vel cessionarium apprehen-
sa, etiam si super illis consensus præstiti fuerint, nec non eas,
quæ infra tempus inferius designatum, à quo præfens Constitutio
obtinere incipiet: si quidem extra Romanam curiam facta
extiterint, infra unum: si vero in eadem curia, infra sex men-
ses, à die qua eadem Constitutio sicut præfertur, obtinebit, nu-
merandor: reliqua vero, quæ post dictum diem fieri contigerit,
si quidem extra curiam Romanam, similiter infra unum: si
vero in ipsa curia fuerint, infra sex menses à die datæ supplicatio-
nis resignationum, seu cessionum eorundem, non autem à die
præstiti seu præstandi consensus computandos, in Ecclesia ipsius
beneficii, ac etiam in Cathedrali vel Metropolitana, vel alia su-
periori Ecclesia, cui beneficium ipsum resignatum, vel cessum
immediate subest: si quidem beneficium extra Cathedralam
Ecclesiam situm est, vel fuerit: si vero beneficium huiusmodi
in Cathedrali, vel alia superiori Ecclesia extiterit, in ipsa sola,
dum inibi populi multitudo ad diuinam audientiam conuenierit, pu-
blice, ac alia & intelligibili voce, ita quod ad omnium in eadem
Ecclesia præsentium notitiam verisimiliter peruenire possit, per
ipsos resignantes, vel cedentes, aut resignatarios, vel cessiona-
rios, vel alium, seu alios eorum nomine publicentur. Ipsique re-
signatarii, vel cessionarii realem & actualement possessionem bene-
ficiorum huiusmodi realiter, & cum effectu apprehendere, vel
saltem illam infra prædictum unum, vel sex mensium termi-*

num, ab his, ad quos illius traditio de iure, vel de consuetudine
spectat, vere, & non fictè, seu perfunctorie congruo loco & tem-
pore patere debeat: & si beneficia ipsa etiam quoad possessio-
nem tantum litigiosa, & per alias possessa fuerint, vel eorum pos-
sessio, ex quavis causa capi, seu apprehendi non possit. Si item
huiusmodi in dicta curia nunc aut in futurum pendere contige-
rit, ultra præmissa, licet res desuper expediat, vel saltem instru-
mentum consensus cum data supplicationis, ac etiam cum desi-
gnatione libri & folii, in quibus supplicatio huiusmodi registrata
fuerit infra mensem à die eiusdem datæ, non autem à die præstiti
consensus numerandum, in actis Notarii causa & lise huiusmo-
di, realiter, & cum effectu præferant, illamque in eisdem actis
annotari facere. Et insuper quod in omnibus & singulis casibus
supradictis resignataris, seu cessionaris, eorumque successores, vel
causam ab eo quomodolibet habentes consentum ante obitum
resignantis, vel cedentis, etiam si supplicatio per eundem resi-
gnantem, vel cedentem, vel eius procuratorem porrecta fuerit in
libris Camera, vel Cancellariæ (si quidem resignatio vel cessio
huiusmodi in ipsa curia. Aliis si extra curiam facta fuerit, vel
fiat) in actis Episcopalis, seu Archiepiscopalis, vel aliorum supe-
rioris curia, cui beneficium ipsum immediate subest, extensum
fuisse, legitime docere, seu probare teneantur. Alioquin resigna-
tiones & cessiones, & extensiones consensus huiusmodi aliter,
quam vt præfertur, publicata, seu facta, cum omnibus in ea secu-
tis, & sequendis, etiam nouis prouisionibus, & aliis cessionibus, &
retrocessionibus, ceterisque quibusvis gratiæ, nullas & inualidas,
nulliusque roboris, vel momenti fore, aut fuisse, & esse statuis, &
præmissa omnia, & singula, etiam in quibuslibet beneficiis Con-
sistorialibus, & vt præfertur, litigiosis, etiam si resignantes, vel
cedentes extra possessionem eorundem beneficiorum ciuilitate vel
naturaliter decesserint: ac etiam si resignationes & cessiones præ-
fata ex causa permutationis, vel cum reservatione omnium &
singulorum fructuum, reddituum, prouentuum, & quotidianarum
distributionum propria auctoritate vel alius percipiendarum,
& cum reservatione tituli, administrationis, seruii, &
aliis quomodocumque, & qualitercumque, etiam in fauorem ali-
cuius ex scripturis Apostolicis, aut alius Romanæ curie officia-
libus, ac etiam in fauorem alicuius S. R. E. Cardinalibus, hæc-
nus facta extiterint, aut etiam in futurum fiens: & resignata-
rios, & cessionarios ipsos infra dictum unum, vel sex mensium
spatium cedere, vel retrocedere contingat, locum habere, & reti-
nere voluit. Ita Pius V. in ea Constitutione.

Anno 1583 promulgata est constitutio Gregor. XIII.
de resignationibus publicandis, quæ incipit: *Humano vix*
quam nunc obseruat Curia Romana, ea enim magna ex
parte prædictæ Regulæ Cancellariæ, & Pii V. Præfate
Constitutioni derogat, quam etiam ad verbum refert
Flamin. loco citato.

Secundo quæritur, Quibus de causis Rom. Pontifices
iusserint beneficiorum resignationes publice denunciari?
Respondet, ad fraudes, & multa alia incommoda, & ma-
la tollenda: ne si occulte fiant resignationes beneficiorum,
simulata & ficta existant: & ne resignantes, post re-
signationem admissam in beneficia dimissa de iure se in-
ferant, & fructus percipiant, & administratione & officio
fungantur: ac vt Parochiani sciant quibus Pastoribus pa-
tere debeant, ac eis partem fructuum decimam perfolue-
re, & ab eis Sacramenta petere & accipere: & ne etiam lo-
corum Ordinarii deludantur, & iure quod habent in con-
ferendis beneficiis, aliqua ex parte fraudentur.

Tertio quæritur, Intra quantum temporis spatium sint
resignationes beneficiorum promulgandæ? Respon-
deo distinguendo: olim per Regulam Cancellariæ,
& Constitutionem Pii V. resignationes beneficiorum
resignatarum extra Curiam Romanam, apud locorum
Ordinarios infra unum mensem publice denunciari de-
bebant, sed resignatarum Curia, intra sex menses, vt resi-
gnatarius satis temporis habeat, quo possit ad locum ab
vrbe distantem se recipere, vbi resignatio est promulganda.
Cæterum Gregor. XIII. Constitutio concessit bene-
ficia resignantibus in curia, sex menses, si ea citra montes
existant: nouem vero menses, si ultra montes extiterint: